

[Udenrigsministeren]

Dermed bliver de også lidt gemmenskuelige, hr. Gades pludselige betydninger om, at, nej, man vil sandelig ikke have os ud af EF. Det er en interessant ny holdning til det spørgsmål, ligesom jeg glæder mig over den nye holdning til NATO. Jeg glæder mig over det – der ligger ikke sarkasme i det her. Men det er jo altså svært at tro på, når man samtidig kommer med sirenerøsten og siger, at det er bare en tænkepause, det drejer sig om. Det er det ikke. Det er et sidespor, man bliver rangeret ud på, hvorfra man ikke senere kan komme tilbage til hovedsporet.

Netop derfor var det så interessant at høre hr. Gade i dag, hr. Gade, der talte meget om alle de ting, man ikke vil være med til i en situation, hvor Europa rundt omkring os er ved at ligne billedet, som vi jo kender fra Jeppe Aakjær, af hele verden, der brænder rundt om vuggen, og dér vil man altså stadig væk sidde i et puslingeland, der hygger sig i smug. Hr. Gade stod jo i virkeligheden og sagde: »Stop verden – jeg vil af!« Og det er jo mærkeligt at høre fra et politisk parti, der plejer at være et progressivt parti. Så igen – fra hr. Gades boudoir kommer altså også nu duften af lavendler og mølkugler. »Stop verden – jeg vil af«. Der er ikke noget at sige til, at ungdommen ikke finder nogen attraktion i den holdning til de europæiske udfordringer.

Økonomi- og skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Erhard Jakobsen leverede et indlæg, som på en meget præcis måde beskrev, hvad det her drejer sig om, og jeg er enig i hr. Erhard Jakobsens betragtninger. Jeg tager mit udgangspunkt i hr. Erhard Jakobsens betragtninger, fordi hr. Erhard Jakobsen stillede det spørgsmål, om ikke regeringen ville bekræfte, at en eventuelt kommende europæisk centralbank ikke kan dominere de politiske myndigheder, og at det ikke er en eventuelt kommende europæisk centralbank, der skal styre medlemslandenes offentlige budgetpolitik. Jeg vil gerne bekræfte hr. Erhard Jakobsens beskrivelse. Det er ikke en eventuelt kommende europæisk centralbank, der skal fastlægge eller dominere de politiske myndigheders offentlige budgetpolitik.

Hvorfor er den offentlige budgetpolitik overhovedet interessant i denne sammen-

hæng? Når flere lande går ind i et forpligtende valutamarbejde, kan det komme til at påvirke valutasytemets stabilitet, hvis et enkelt land – navnlig hvis det er et meget stort land – har så megen uorden i sine offentlige finanser, at der bliver tale om et uholdbart stort budgetunderskud. Derfor er det selvfølgelig klart, at alle deltagerlandene i et sådant valutarisk samarbejde har en fælles interesse i, at der er orden i de offentlige finanser, og at man undgår uholdbart store budgetunderskud. Det er derfor, denne sag er taget op i traktatudkastet.

Det, der ligger, er såmænd blot dette, at såfremt et land har et offentligt budgetunderskud, som udgør mere end 3 pct. af bruttonationalproduktet, eller en offentlig gæld, som udgør mere end 60 pct. af bruttonationalproduktet, går der en procedure i gang, hvorved Kommissionen iværksætter en analyse af de offentlige finanser i den pågældende medlemsstat. Denne analyse resulterer i en rapport til Ministerrådet, der drøfter sagen, og Ministerrådet kan så beslutte at sende en henstilling til den pågældende medlemsstat om at gøre noget ved dette offentlige budgetunderskud. Og kun i alleryderste fald, og først når vi kommer ind i tredje fase af den økonomiske og monetære union, kan der blive tale om, at EF's Ministerråd beslutter at iværksætte nogle foranstaltninger over for det pågældende land, hvis det har siddet gentagne henstillinger overhørig. Det er altså den procedure, der er tilrettelagt. Det er en rent politisk procedure. Det er EF's politiske myndigheder, der iværksætter proceduren, det er ikke centralbanksystemet. Det er det, jeg gerne vil bekræfte over for hr. Erhard Jakobsen.

Hr. Gade stillede mig det spørgsmål, hvorledes jeg kunne give udtryk for, at Danmarks situation adskiller sig fra Storbritanniens i henseende til en særlig klausul vedrørende overgangen fra anden til tredje fase. Der er flere punkter, hvorpå Danmark og Storbritannien adskiller sig fra hinanden, men jeg vil blot her fremhæve to punkter, hvor den danske og den britiske holdning er forskellige. Det ene punkt kommer til udtryk i det danske memorandum. Jeg henviser først og fremmest til pkt. 1, hvoraf det fremgår – og jeg citerer fra dette memorandum:

»Den danske regering finder, at etableringen af den økonomiske og monetære union lig-